

Använd båda sidorna
av papperet om det
är nödvändigt

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESSÄKAV

Till **NORÉNS** Korrespondensinstitut,
MALMÖ.

Ämne: Svenska Språket
Namn: Olga Eriksson
Adress: Kaskulls

Brevets N:o 12
Elevens N:o 137

Svar och lösningar:

Lärarens rättelse

Övingar 1-4, 7-8. Tomteringen

Nils Nilsson var en av de rikaste bönderna i W församling i Skåne, men trots sin förmögenhet levde och klädde han sig mycket enkelt. I Nils stuga fanns bäggfasta bänkar och långbord och vad som därtill passade men trots enkelheten var det trevligt och fridfullt hos honom.

Detta tyckte även prostern N. som under åren 1840-1860 var kyrkoherde i W församling. Han tillade gärna in till Nils Nilsson och samtalade ofta med honom.

En dag då de sam-
språkade kom Mrs. Elna Nilsson
in med kaffe och humbakade kakor.
"Jag har ofta beundrat ringen ni bär,"
sade kyrkoherden: "är det svenskt arbete?"
"Svårt att säga," svarade Nilsson, "Ringens
är mycket gammal och vi kalla den
tomteringen." "Hur har ni kommit
i besittning av den?" frågade N.
"På detta kan jag ge följande svar"

genmälde Nilsson

"Min farfars far Jöns var en fattig småländsk pojke som tjänade hos en rik bonde, denne var elak och grådig och hans käring ännu värre. På samma gård tjänade Jöns fästmo-kaja och båda slits ont. Tårer

1679 utplästes kungäretier, att små-länskas drängar finge draga med till Skåne för att orol ringa tomteören övertaga ödegårdar. Jöns hörsammade detta, gifte sig med kaja och fór till Skåne, stannade i ästra Göttinge härad, köpte där ödegården Baskgård.

Bedrörligt sig där ut och kaja och Jöns fijade upp grundligt där. Följande morgon gick Jöns till skogen för att hämta bränsle och sig där en förvildad ko som han infångade. Detta talade han om för prästen, som lät kungöra det, men då ingen ägare kom fick Jöns behålla koen.

Kaja hade den seden att sätta ut den överblivna maten i en skål, som hon ställde utanför förstudörren.

De år hade fröflutit deras ekonomi var god. En dotter hade kaja skänkt sin make och nu en son. En natt sov denne prestigt och kaja låg och vaggade honom. Då sig

Använd båda sidorna
av papperet, om det
är nödvändigt.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV TIII

1854

NORÉNS

Korrespondensinstitut,

MALMÖ.

Ämne:

Svenska Språket

Brevets N:o

12.

Namn:

Olof Eriksson

Elevens N:o

134

Adress:

Keskullsk.

Svar och lösningar:

Lärarens rättelse

hon en liten gråklädd man komma
från spiselbråan, han sade; "Jag hälsar
och tackar dig!" "Tän är du" avbröt
haja honom häpen. "Gärdstomten" svarade
den lille, "Glädje och lycka har jag sett
blomstra här i gå gården, men även
bevittnat sorg. Under fönsterbrädet
i kammaren ligger en ring den får
du. Bär den ständigt den bringar
lycka!" "På sagda ställe stod en
silvraske och i den låg ringen, haja
bar den ständigt och efter henne
har äldsta somens hustru burit den."

Prsten betraktade tomstens
ring. Den var bred och flat, samt
på någon sorts blå smalt. Tecken
voro ingravade och blef var troligen
runor, sade prsten.

Svar och lösningar:

Lärarens rätt

Handwritten signature

Faint handwritten notes and bleed-through from the reverse side of the page.